

**Kirjallisesti vastattava kysymys E-007328/2011
komissiolle**

työjärjestyksen 117 artikla

**Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), Proinsias De Rossa (S&D), Margrete Auken (Verts/ALE),
Malika Benarab-Attou (Verts/ALE) ja Alexandra Thein (ALDE)**

Aihe: EU:n ja Israelin välinen tullitarkastuksia koskeva tekninen järjestely

EU:n lainsäädännön nojalla etuuskohtelua ei saa myöntää siirtokunnista peräisin oleville tuotteille, joita Israel vie maasta EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaisesti. Teknisestä järjestelystä sovittiin joulukuussa vuonna 2004, minkä myötä Israel sitoutui ilmoittamaan todellisen valmistuspaikan (ja postinumeron) tuotteissa, jotka kuuluvat alkuperäselvityksiin, jotka se esittää EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaisesti. Komissio sääti sen jälkeen EU:n tulliviranomaisten toimintatavoista:

"Jos alkuperäselvityksessä ilmoitettu paikka on siirtokunta (kuuluu luetteloon), etuus on kiellettävä välittömästi eikä jälkitarkastuspyyntöä tarvita."

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-6035/2009 neuvosto toteaa, että EU on toteuttanut "toimet varmistaakseen, että näiltä alueilta peräisin olevat tuotteet voidaan yksilöidä ja jäsenvaltioiden kansalliset veroviranomaiset voivat soveltaa niihin tavanomaisia tullisääntöjä". Se toteaa myös, että "[k]ansallisten viranomaisten tehtävänä on panna tämä järjestely tinkimättä täytäntöön".

Katsooko komissio, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on todella tarkistettava etuuskohtelualkuperä, joka koskee Israelin tuomia siirtokunnasta peräisin olevia tuotteita, ennen kuin kyseiseen tuotteeseen sovelletaan tavanomaisia tullisääntöjä? Jos näin on, miten komissio olettaa jäsenvaltioiden tulliviranomaisten valitsevan kyseiset alkuperäselvitykset tarkastettaviksi varmistaakseen, että viranomaiset soveltavat tullietuusmenettelyä ainoastaan niihin tuontitavaroihin, jotka ovat peräisin Israelin valtiosta sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisältä? Odottaako komissio, että jäsenvaltioiden tulliviranomaiset tarkistavat postinumerot kaikista Israelin toimittamista alkuperäselvityksistä, jotka koskevat tuotteita, jolle EU:n maahantuojat ovat pyytäneet etuuskohtelua? Jos ei odota, pitääkö komissio riittävänä, että jäsenvaltioiden tulliviranomaiset valitsevat tarkastettavat alkuperäselvitykset omien tarkistusmenettelyjensä perusteella, olivatpa ne sitten satunnaisia tai riskianalyysiin perustuvia? Odottaako komissio sen vuoksi jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tarkistavan alkuperäselvitykset aina, kun kyseisillä viranomaisilla on tietoja, jotka osoittavat, että selvitysten tarkoittamat tuotteet voivat olla siirtokunnissa tuotettuja? Odottaako komissio myös jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tutkivan alkuperäselvityksissä olevat paikannimet ja postinumerot silloin, kun kyseisillä viranomaisilla ei ole tietoja, joiden perusteella he voisivat päätellä, että tuotteita ei ole valmistettu siirtokunnissa? Onko komissio vakuuttunut, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tarkastamien Israelin toimittamien alkuperäselvitysten määrä ei ole huomattavasti pienempi kuin niiden alkuperäselvitysten määrä, jonka Israel on todellisuudessa toimittanut siirtokunnista peräisin olevista tuotteista? Onko komissio myös vakuuttunut, ettei siirtokunnista peräisin olevia tuotteita koskevia alkuperäselvityksiä, joihin on sovellettu tavanomaisia tullisääntöjä, ole huomattavasti vähemmän kuin alkuperäselvityksiä, joissa todellisuudessa on siirtokuntien postinumeroita?